

Marija, kotara ja tym žinšajšym evangeliom l Halschbėsche hogleđajo. Marija pał hogleđa l Halschbėsche, aby wona swoju wěru mozowała; pscheto ten janžel Gabriel, kotaryž jej to Jesušowe podjesche bėscho saporwedał, ten bėscho jej to sname dał: „Halschbeta twoja pschijaschelniza jo tež podjela šyna we swojom starstive, a ten jo jej ten fchesty mjasež, kotarejž nepłodna gronachu.“ Ta kněžna Marija namaka fchykno tał, ako jej ten janžel gronił bėscho; jo wona hordowa we swojej wěre, až togo humožnika togo swěta porožišch bužo, na wošebnu wisu mozowana; pscheto Halschbeta humoła s welikim głošom a žascho: „Žognowana šy ty mjašy tymi ženiškimi, a žognowanu jo ten plod twojogo žywota. A wotkulž jo mē to, až ta mašch mojogo Kněsa ku mno pschizo? Pscheto glědaj, gaž ten głoš twojogo postroweńa do mojeju huschowu pschize, postkoko- wafcho to gole s wjašelim we mojom žywosche. A sbožna šy, kotaraž wěrika šy, pscheto wono bužo dopolnionē, zož tebe wot togo Kněsa jo gronone.“ Až pał ta kněžna Marija bogabojasna jo była, tałe možomy husnasch, niz jano juž s togo, dočulaž ju Bog l mašchi swojogo šyna huswolil jo, ale tež s jeje chwalobnego tjarliža a zelego sazaržana. Tał bogabojasnej bėschtej tełe Halschbeta a jeje muž Zacharias, ku kotaryma Marija nēto pschize; pscheto ten swěty Duch dajo jima to snankstwo: „Hoboj pał bėschtej pschawej psched Bogom, chojzezej we wšchynych pschikasńach a hustawěńach togo Kněsa bžes bracha.“ A l tałe bogabojasnosći napomina š. Pawoł naš fchynych, gaž won (Tit. 2, 12) žejo: až my pozne, pschawe a bogabojasne še žywisch dejmy na tom netejšchem swěsche.